

Druk nr 2251
2 dn. 23.03.2022 r.

PROJEKT

UCHWAŁA NR
RADY MIASTA STOŁECZNEGO WARSZAWY

Z r.

w sprawie nadania nazwy obiektowi miejskiemu w Dzielnicy Mokotów m.st. Warszawy

Na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2021 r. poz. 1372 i 1834) uchwala się, co następuje:

§ 1. 1. Alei parkowej w Parku Szustrów w Dzielnicy Mokotów m.st. Warszawy, prostopadłej do ulicy Morskie Oko po jej wschodniej stronie, nadaje się nazwę: Aleja Aliny Ślesieńskiej (nazwa skrócona: al. A. Ślesieńskiej).

2. Usytuowanie oraz przebieg alei, o której mowa w ust. 1, ilustruje szkic sytuacyjny stanowiący załącznik do uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi m.st. Warszawy.

§ 3. 1. Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Mazowieckiego.

2. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

z up. PREZYDENTA M.ST. WARSZAWY

Tomasz Bratek
Zastępca Prezydenta
m.st. Warszawy

ZASTĘPCA DYREKTORA
BIURA GEODEZJI I KATASTRU

Paweł Pielichna

zastępca Burmistrza
Dzielnicy Mokotów

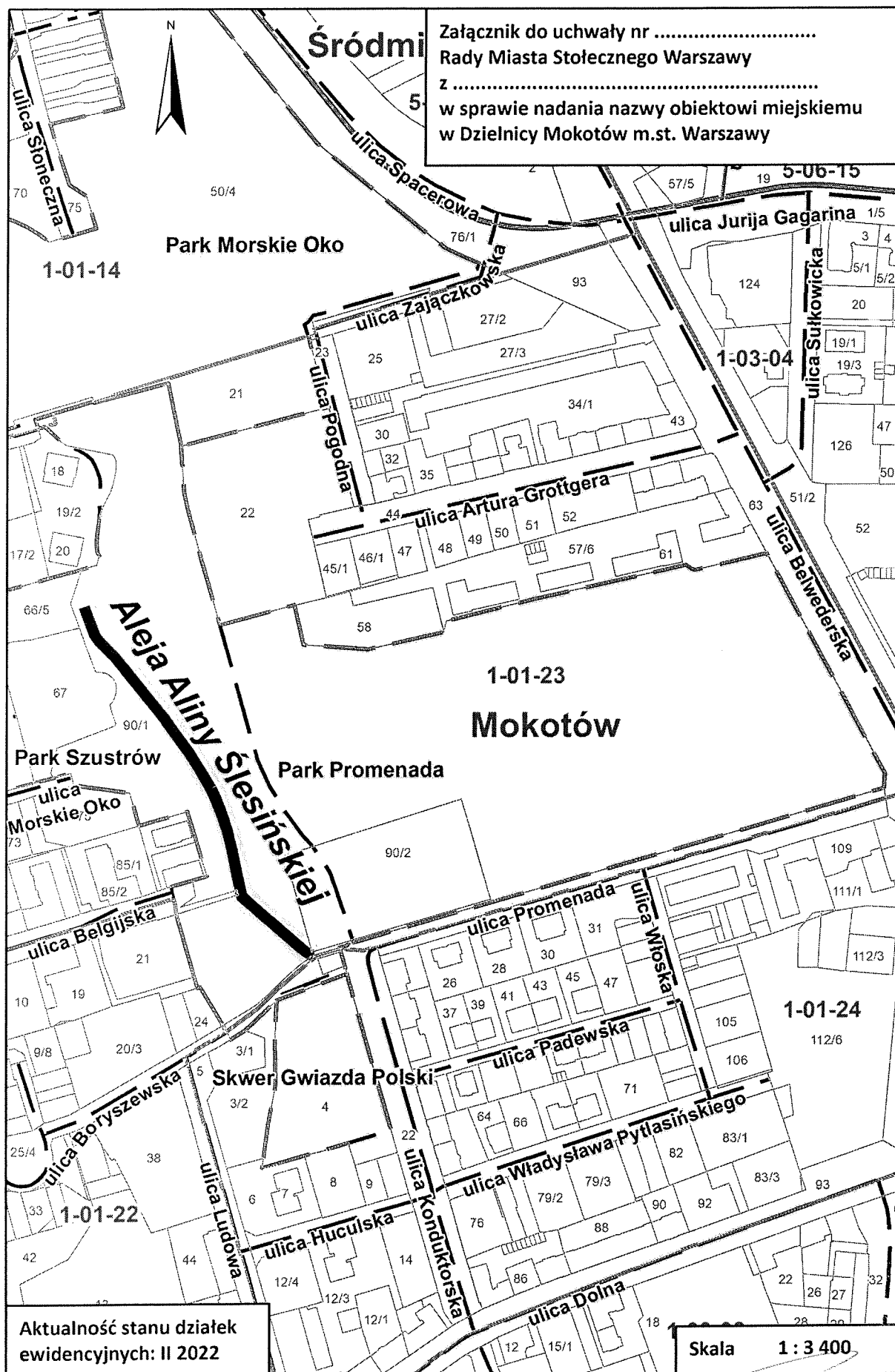
Paweł Zieliński
Paweł Zieliński

03.03.2022 r.

z zast. w. 2022 r. w op. p.
z dn. 03.03.2022 r.

Numer wersji: 2; Data ostatniej modyfikacji: 18.02.2022 13:52

Wydano opinię
Skarbnika m.st. Warszawy
z dnia

Wydano opinię
 Skarbnika m.st. Warszawy
 z dnia

ZASTĘPCA DYREKTORA
 BIURA GEODEZJI I KATASTRU

Paweł Pochwała

UZASADNIENIE

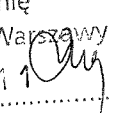
projektu uchwały Rady Miasta Stołecznego Warszawy w sprawie nadania nazwy obiektowi miejskiemu w Dzielnicy Mokotów m.st. Warszawy

Przedłożony do akceptacji Rady m.st. Warszawy projekt uchwały w sprawie nadania nazwy obiektowi miejskiemu w Dzielnicy Mokotów m.st. Warszawy został przygotowany w związku z inicjatywą mającą na celu docenienie wkładu kobiet w rozwój społeczny, gospodarczy, artystyczny, polityczny czy naukowy naszego miasta, regionu oraz kraju. Celem jest upamiętnienie wybitnych kobiet w przestrzeni publicznej – nazwach ulic, placów i innych obiektów miejskich. Obecnie miejsca upamiętniające kobiety stanowią niewielki odsetek wszystkich nazw, zatem proponuje się upamiętnić kobiety w nazewnictwie miejskim, aby ich dokonania i zasługi odzwierciedlone zostały w nazewnictwie stolicy. Pomoże to przybliżyć mieszkańcom Warszawy wiele ważnych postaci kobiet i wreszcie uhonorować te, których wpływ na nasze miasto, nasz region czy kraj był i jest nieoceniony. Powyższe jest również realizacją stanowiska nr 56 Rady m.st. Warszawy z dnia 30 listopada 2017 r. w sprawie nazywania ulic, placów i skwerów na cześć wybitnych postaci kobiet.

Niniejszy projekt uchwały dotyczy rzeźbiarki Aliny Ślesińskiej, której upamiętnienie w nazwie alei parkowej w Parku Szustrów Rada Dzielnicy Mokotów m.st. Warszawy zaproponowała w uchwale nr XXXVIII/208/2021 z dnia 6 lipca 2021 r.

Proponowana nazwa pochodzi z Banku nazw m.st. Warszawy.

Alina Ślesińska (1922-1994), rzeźbiarka. W latach 1948–1949 studiowała w Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie w pracowni rzeźby Xawerego Dunikowskiego. Od 1950 kontynuowała studia – z przerwami – w Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Prace Ślesińskiej zwróciły na siebie większą uwagę na wystawie w Warszawie w 1957. Efektem tego pokazu było nie tylko uznanie warszawskiej krytyki, ale także zaproszenie ze strony paryskiego Musée d'Art Moderne. Zorganizowana w 1958 w Paryżu indywidualna wystawa rzeźbiarki przyniosła jej rozgłos i zapoczątkowała dekadę sukcesów w kraju i za granicą. Ułynęła ona pod znakiem licznych wystaw i podróży Ślesińskiej po Europie, obu Amerykach i Afryce. Zaowocowała też zakupami prac artystki do zbiorów muzealnych oraz zamówieniami na rzeźbę pomnikową i plenerową, m.in.: „Macierzyństwo” (1963–1964, niezrealizowane) dla Brazylii i „Pomnik prezydenta Nkrumah” (1963–1965, czarny i biały marmur, zniszczony w 1966) w Winneba (Ghana). W 1967 rzeźbiarka zamieszkała w Londynie z zamiarem pozostania tam na stałe, ale trzy lata później zdecydowała się na powrót do Warszawy. Tutaj nadal tworzyła, jednak aż do swej śmierci została niemal całkowicie wyparta z instytucjonalnego obiegu sztuki. Ślesińska uprawiała przede wszystkim rzeźbę, ale także malarstwo, rysunek i tkaninę artystyczną. Wykonywała również projekty architektoniczne. Z jej spuścizny przechowało się kilkanaście gipsowych rzeźb i modeli oraz liczne rysunkowe szkice. Znajdują się one głównie w zbiorach publicznych w kraju, m.in.: w Muzeach Narodowych w Warszawie, Poznaniu i Wrocławiu, Muzeum Architektury we Wrocławiu; i za granicą, m.in.: w Rijksmuseum Kröller-Müller w Otterlo (Holandia) i Fonds National d'Art Contemporain w Paryżu. Dostrzegane przez krytykę w tych pracach związki z architekturą doszły silnie do głosu na początku lat 60. w cyklu „Propozycje dla architektury”, w którym Ślesińska starała się zatrzeć granicę między formą rzeźbiarską a projektem architektonicznym. Pełne przenikających się krzywizn dzieła, z których najśłynniejsze to: „Most”

Wydano opinię
Skarbnika m.st. Warszawy
z dnia 4.12.2021 r.

(w kilku wersjach), „Kościół”, „Stadion” i „Dwupoziomowe miasto” (również w kilku wariantach), przywodzą na myśl zarówno utopijne projekty architektoniczno-urbanistyczne awangardy, jak i futurologiczne wizje rodem z filmów science fiction. To właśnie „Propozycje dla architektury” przyniosły artystce największy rozgłos i uznanie w kraju i za granicą (źródło: Culture.pl).

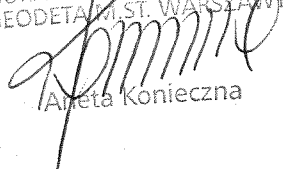
Aleja parkowa, o której mowa w projekcie uchwały, stanowi obiekt miejski w rozumieniu § 2 ust. 1 pkt 3 lit. a uchwały nr LV/1383/2017 z dnia 21 września 2017 r. w sprawie nazewnictwa obiektów miejskich (Dz. Urz. Woj. Maz. poz. 8402, dalej jako „Uchwała Nazewnicza”) i zlokalizowana jest w granicach działki ewidencyjnej nr 90/1 w obrębie 1-01-23, stanowiącej własność m.st. Warszawy.

Procedura nadania nazwy została wszczęta przez Prezydenta m.st. Warszawy z własnej inicjatywy, na podstawie § 17 ust. 1 Uchwały Nazewnicznej w zw. z § 29 ust. 2 pkt 4 Statutu m.st. Warszawy, a projekt uchwały spełnia wymogi określone w § 11-13 Uchwały Nazewnicznej.

Uchwała wywołuje skutki finansowe dla m.st. Warszawy w wysokości 1990,00 zł. Są to koszty instalacji tablic z nazwą ww. obiektu miejskiego. Środki finansowe na realizację przedsięwzięcia zapewni Zarząd Dróg Miejskich w ramach zadań realizowanych przez Wydział Miejskiego Systemu Informacji.

Opinie:

1. Opinia Zespołu Nazewnictwa Miejskiego – negatywna (posiedzenie 9 lutego 2022 r.)
2. Opinia Komisji ds. Nazewnictwa Miejskiego Rady m.st. Warszawy – pozytywna (posiedzenie 19 stycznia 2022 r.)
3. Opinia Rady Dzielnicy Mokotów m.st. Warszawy – pozytywna (uchwała nr XXXVIII/208/2021 Rady Dzielnicy Mokotów m.st. Warszawy z dnia 6 lipca 2021 r.)

DYREKTOR
BIURA GEODEZJI I KATASTRU
GEODETA M.ST. WARSZAWY

Aneta Konieczna

Wydano opinię
Skarbnika m.st. Warszawy
z dnia

Opinia Skarbnika m.st. Warszawy z dnia *M* marca 2022 r.

do projektu uchwały Rady m.st. Warszawy

Na podstawie § 29 ust. 6 Statutu miasta stołecznego Warszawy, stanowiącego załącznik do uchwały Nr XXII/743/2008 Rady miasta stołecznego Warszawy z dnia 10 stycznia 2008 roku (Dz. Urz. Woj. Maz. z 2019 r. poz. 14465 z późn. zm.) projekt uchwały Rady m.st. Warszawy **w sprawie nadania nazwy obiektowi miejskiemu w Dzielnicy Mokotów m.st. Warszawy**

opiniuję pozytywnie.

Z upoważnienia Skarbnika m.st. Warszawy

Zastępca Dyrektora
Biura Planowania Budżetowego
Aleksandra Jońca

OPINIA PRAWNA

I. Potrzeba sporządzenia opinii

Niniejsza opinia prawna powstała w związku z projektem uchwały Rady m.st. Warszawy w sprawie nadania nazwy obiektowi miejskiemu w Dzielnicy Mokotów m.st. Warszawy – Aleja Aliny Ślesieńskiej (dalej jako „Projekt Uchwały”), przekazany za pismem Pana Pawła Piechny – Zastępcy Dyrektora Biura Geodezji i Katastru Urzędu m.st. Warszawy z dnia 22 lutego 2022 r. (znak: BG-N-NM.6625.102.2021.AKO, 10.AKO), doręczonym w dniu 24 lutego 2022 r.

Niniejsza opinia prawna zawiera zastrzeżenie do dokonanej w dniu 3 marca 2022 r. pozytywnej opinii i parafy pod względem formalnoprawnym co do Projektu Uchwały.

II. Stan faktyczny sprawy

Wraz z ww. pismem, oprócz Projektu Uchwały, przedłożono załącznik graficzny i uzasadnienie, a także – w toku rozpatrywania sprawy – dalsze informacje i wyjaśnienia.

Z uzasadnienia Projektu Uchwały wynika, że w sprawie wymagane opinie wydały: Zespół Nazewnictwa Miejskiego, Komisja ds. Nazewnictwa Miejskiego Rady m.st. Warszawy oraz Rada Dzielnicy Mokotów m.st. Warszawy (dalej jako „RD Mokotów”). W tym ostatnim przypadku powołano się na uchwałę nr XXXVIII/208/2021 RD Mokotów z dnia 6 lipca 2021 r. w sprawie zaopiniowania projektu uchwały Rady m.st. Warszawy w sprawie nadania nazwy obiektowi miejskiemu w Dzielnicy Mokotów m.st. Warszawy (dalej jako „Uchwała opiniująca”). W § 1 tej uchwały RD Mokotów zaopiniowała negatywnie projekt uchwały Rady m.st. Warszawy w sprawie nadania nazwy obiektowi miejskiemu w Dzielnicy Mokotów m.st. Warszawy dotyczący Alei Anieli Pająkówny, zaś w § 2 „wnioskuje” o nadanie nazwy temu obiektowi: Aleja Aliny Ślesieńskiej.

Z dodatkowych informacji uzyskanych w toku rozpatrywania sprawy wynika, że RD Mokotów nie przedłożyła wniosku nazewniczego w uzupełnieniu § 2 Uchwały opiniującej (pomimo uprawnienia w tym zakresie przewidzianego w § 17 ust. 1 pkt 3 Uchwały Nazewniczej¹) ani również nie podejmowała dodatkowej uchwały w sprawie ww. obiektu miejskiego (w szczególności w części dotyczącej nowej nazwy).

III. Zastrzeżenie o charakterze ogólnym

Przedmiotem oceny formalnoprawnej Projektu Uchwały i niniejszej opinii prawnej nie jest, co oczywiste, kwestia celowości nadania obiektowi miejskiemu, o którym mowa w Projekcie Uchwały, zaproponowanej w nim nazwy.

¹ Uchwała Nr LV/1383/2017 Rady m.st. Warszawy z dnia 21 września 2017 r. w sprawie nazewnictwa obiektów miejskich (Dz. Urz. Woj. Maz. poz. 8402).

IV. Analiza prawna – uwagi ogólne

Ze względu na fakt, iż Projekt Uchwały uzyskał pozytywną opinię i parafę pod względem formalnoprawnym, a zasadniczą treścią niniejszej opinii jest zastrzeżenie o charakterze formalnoprawnym, w tej części zawarto jedynie najważniejsze kwestie, które o tej pozytywnej ocenie zdecydowały.

Przedewszystkim, należy wskazać na istnienie w przepisach prawa powszechnie obowiązującego podstawy prawnej dla podjęcia przez Radę m.st. Warszawy uchwały w kształcie takim, jaki postuluje się w Projekcie Uchwały. Stanowiąca akt prawa miejscowego na terenie m.st. Warszawy Uchwała Nazewnicza, przewiduje iż w szczególności obiektami miejskimi są znajdujące się na obszarze m.st. Warszawy i stanowiące własność lub będące w użytkowaniu wieczystym m.st. Warszawy tzw. inne obiekty, w tym m.in. aleje parkowe (§ 2 ust. 1 pkt 3 lit. a). Jak natomiast wynika z uzasadnienia Projektu Uchwały, teren, na którym znajduje się obiekt proponowany do nazwania, stanowi w całości własność m.st. Warszawy. Jako podstawę prawną do nadawania nazw takim obiektom przyjęło się uznawać przepis art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym² i przepis ten prawidłowo powołano w podstawie prawnej Projektu Uchwały.

Poza tym, spełniono w sprawie wymogi formalne. Projekt Uchwały i jego uzasadnienie zawierają wymagane elementy, przewidziane w § 29 ust. 4 i 5 Statutu m.st. Warszawy³ oraz w § 13 ust. 1 i 2 Uchwały Nazewniczej.

Ponadto, proponowana nazwa została zapisana zgodnie z § 10 Uchwały Nazewniczej oraz przepisami zarządzenia nr 583/2020 Prezydenta m.st. Warszawy z dnia 11 maja 2020 r. w sprawie określenia szczegółowych zasad zapisu nazw obiektów miejskich⁴.

Nie zachodzi również negatywny przypadek, o którym (w kontekście możliwości nadania nazwy) mowa w § 6 ust. 1 Uchwały Nazewniczej, tj. nazwa zaproponowana w Projekcie Uchwały nie powtarza istniejących nazw nadanych we właściwym trybie obiektom miejskim. Jak bowiem wynika z Katalogu nazw obiektów miejskich⁵, na terenie m.st. Warszawy brak nazw obiektów miejskich powtarzających nazwę, o której mowa w Projekcie Uchwały⁶.

² Dz. U. z 2021 r. poz. 1372, z późn. zm.

³ Załącznik do uchwały Nr XXII/743/2008 Rady m.st. Warszawy z dnia 10 stycznia 2008 r. w sprawie uchwalenia Statutu miasta stołecznego Warszawy (Dz. Urz. Woj. Maz. z 2019 r. poz. 14465, z późn. zm.).

⁴ Por. zwłaszcza § 3 i 4 tego zarządzenia.

⁵ Załącznik do zarządzenia nr 139/2022 Prezydenta m.st. Warszawy z dnia 4 lutego 2022 r. w sprawie Katalogu nazw obiektów miejskich.

⁶ Należy jednak wskazać, że Katalog nazw obiektów miejskich, zgodnie z § 2 ust. 2 ww. zarządzenia Prezydenta m.st. Warszawy, aktualizuje się nie częściej niż raz do roku i ostatnio był on aktualizowany w dniu 4 lutego 2022 r. Wprawdzie sporządzającemu niniejszą opinię prawną nie jest znany przypadek ewentualnego podjęcia przez Radę m.st. Warszawy uchwały w sprawie nadania nazwy obiektowi miejskiemu z taką samą nazwą jak postulowana w Projekcie Uchwały, to jednak ostateczna ocena w tej sprawie należy do właściwej komórki Urzędu w rozumieniu Uchwały Nazewniczej, tj. Biura Kultury Urzędu m.st. Warszawy (zgodnie z § 17 ust. 1 pkt 5

V. Zastrzeżenie o charakterze formalnoprawnym

Do Inicjatora w rozumieniu Uchwały Nazewniczej należy zadbanie o prawidłowość i kompletność konkretnego projektu uchwały Rady m.st. Warszawy w sprawie nadania (zmiany lub zniesienia) nazwy obiektu miejskiego. Zgodnie z § 12 Uchwały Nazewniczej, Inicjator w szczególności załącza do przedkładanego przez siebie projektu ww. uchwały wszystkie wymagane elementy i dokumentację oraz występuje do właściwych osób, organów i instytucji o wydanie wymaganych opinii, zgód i tym podobnych.

Uchwała Nazewnicza wymaga m.in. przedłożenia opinii właściwej rady dzielnicy w sprawach powołanych wyżej uchwał⁷, przy czym opinii takiej nie wymaga się, jeśli właściwa rada dzielnicy jest Inicjatorem w rozumieniu Uchwały Nazewniczej albo gdy rada ta wystąpiła do Prezydenta m.st. Warszawy z wnioskiem o nadanie danej nazwy i wniosek ten nie uległ żadnym zmianom (za wyjątkiem zmian określonych w jej § 15 ust. 1, tzn. dotyczących prawidłowego zapisu konkretnej nazwy)⁸.

Zważywszy na okoliczności sprawy, w tym na fakt podjęcia przed RD Mokotów Uchwały opiniującej, oraz mając na uwadze szerokie rozumienie pojęcia „opinii wymaganej w sprawie”, wedle mojej oceny, nie powinno budzić wątpliwości, że w rozpatrywanej sprawie RD Mokotów wyraziła opinię spełniającą wymóg przewidziany w § 14 ust. 1 pkt 3 Uchwały Nazewniczej. Podstawą dla takiego stwierdzenia jest to, że RD Mokotów, jako jeden z podmiotów, które powinny wydać opinię dotyczącą nadania nazwy obiektowi miejskiemu, **wypowiedziała się na ten temat w Uchwale opiniującej**. Przedmiotem tej opinii był, co należy podkreślić, jeden i ten sam obiekt miejski proponowany do nazwania, jak również kwestia jego nazwy. W uchwale tej RD Mokotów negatywnie odniosła się do nazwy pierwotnie zaproponowanej, a ponadto zaproponowała nazwę inną, która ostatecznie zastąpiła nazwę wcześniejszą. Trudno w tych okolicznościach wymagać, by następnie RD Mokotów ponownie odnosiła się do własnej, wszak, propozycji i by po raz kolejny podejmowała osobną uchwałę na ten temat (której przedmiotem byłby ten sam obiekt miejski z inną, zmienioną stosownie do Uchwały opiniującej, nazwą). Toteż, według mnie, wspomniany wymóg wydania opinii: również w części dotyczącej właściwej rady dzielnicy został w sprawie spełniony.

Nie da się jednak z całkowitą stanowczością wykluczyć, że w sensie formalnym Uchwała opiniująca mogłaby zostać uznana za niespełniającą wymóg wydania opinii *sensu stricte*. Przedmiot takiej opinii wyznaczają bowiem: z jednej strony – proponowany do nazwania obiekt miejski oraz z drugiej – jego nazwa. Tak więc, wedle takiego (teoretycznego) rozumowania, wydawana opinia każdorazowo odnosić się musi i do danego obiektu miejskiego i do konkretnej propozycji jego nazwy, zatem w

załącznika do Regulaminu organizacyjnego Urzędu m.st. Warszawy, stanowiącego załącznik do zarządzenia nr 312/2007 Prezydenta m.st. Warszawy z dnia 4 kwietnia 2007 r. w sprawie nadania regulaminu organizacyjnego Urzędu miasta stołecznego Warszawy, z późn. zm.).

⁷ Por § 14 ust. 1 pkt 3 Uchwały Nazewniczej.

⁸ Por. § 14 ust. 4 Uchwały Nazewniczej.

braku tożsamości opinii z którymkolwiek z tych elementów można by, czysto potencjalnie, twierdzić że do wydania wymaganej opinii jednak nie doszło. Pod względem (wyłącznie) literalnym RD Mokotów w Uchwale opiniującej wydała opinię w zasadzie jedynie na temat pierwotnej propozycji nazwy dla tego samego obiektu miejskiego. O opinii takiej *expressis verbis* nie wspomina się tam w stosunku do zmienionej propozycji nazwy. Jak jednak wskazano powyżej, z przyczyn faktycznych nie powinno to dziwić, albowiem zmieniona propozycja nazwy powstała właśnie z postulatów RD Mokotów wyrażonego w Uchwale opiniującej. Zważywszy więc na zaistniałe okoliczności, rozwiązaniem raczej niestosowanym w praktyce byłoby, gdyby RD Mokotów wraz ze zgłoszeniem swojego postulatów równocześnie odnosiła się do niego z użyciem terminologii zawierającej słowo „opinia”. Zatem, mając na względzie postulaty wykładni m.in. celowościowej, ryzyko uznania że Uchwała opiniująca nie spełnia wymogu przewidzianego w § 14 ust. 1 pkt 3 Uchwały Nazewniczej jest, moim zdaniem, znikome, aczkolwiek obowiązkiem radcy prawnego opiniującego Projekt Uchwały pod względem formalnoprawnym jest zwrócenie uwagi na tę okoliczność.

W konsekwencji powyższego, w razie przyjęcia takiego jak powołany punktu widzenia przez organ nadzorczy, mogłoby dojść do interwencji nadzorczej Wojewody Mazowieckiego. Z przyczyn obiektywnych nie da się jednak określić prawdopodobieństwa ani skali takiego ryzyka.

RADCA PRAWNY

Paweł Zieliński
Paweł Zieliński